

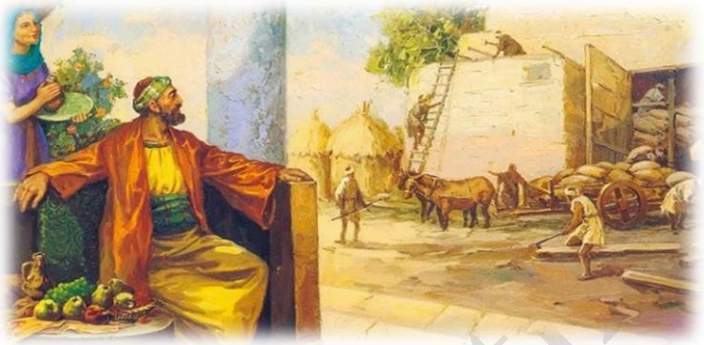
Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
CIF: 51357459
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com
Site: www.parohiavorovesti2.ro
Tel: 0784123727

Duminica a 26-a după Rusalii

(Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina)

23.11.2025

Frați credincioși

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica hambarele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate roadele mele și bunătățile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Însă Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori pentru sine însuși și nu se îmbogățește în Dumnezeu (Luca 12, 16-21).

Tema de astăzi este cea a bogăției. Bogăția poate fi înțeleasă ca un cumul de bani, averi, case, mașini scumpe, vacanțe exotice, distracții etc. Nu doresc să mă refer la astfel de bogății. Și mici la bogații acestei lumi care ignoră pe ceilalți oameni. Aș vrea să mă refer la o altfel de bogăție. Anume la bogăția cu care ne-a îmbrăcat Dumnezeu pe fiecare din noi și anume la frumusețea fizică sau la inteligența peste medie sau la un talent deosebit, fie muzical, fie artistic sau de altă natură, la faptul că avem o familie reușită, un serviciu bune, o carieră etc. Toate aceste bunuri pe care le avem sunt socotite bogății pe care noi le primim de la Dumnezeu și cu care adeseori ne lăudăm ca și cum ar fi izvorâte din noi și n-ar fi daruri de la Dumenzeu. Sunt oameni talentați care își fructifică talentul și fac carieră, câștigă sume frumoase, dar nu mulțumesc pentru acesta lui Dumnezeu și zic că doar prin puterea lor, prin munca lor au ajuns aici, că dacă nu munceau ei n-ar fi reușit. Își creează un confort psihic, ca și cum doar prin efortul lor au ajuns unde au ajuns. Îl ignoră pe Dumnezeu și nu se gândesc că pentru a ajunge la un succes, trebuie

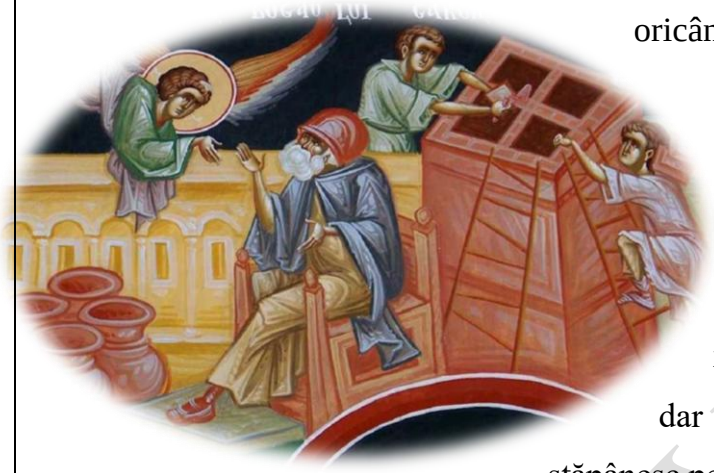
mai întâi să ai sănătate pe care ți-o dă doar Dumnezeu, că trebuie să ai poate o familie bună pe care ți-o dă tot Dumnezeu, și în sfârșit ca să ajungi undeva trebuie mai întâi să fii echipat de Dumnezeu cu niște aptitudini, cu niște circumstanțe pe care tot Dumnezeu le creează ca tu să-ți poți exercita talentul respectiv. Mulți oameni nu înțeleg că dacă ai de exemplu, o minte mai sclipitoare, este pentru că Dumnezeu ți-a dăruit-o sau dacă ai o avere mai consistentă, alții ți-au lăsat-o, că dacă ești mai capabil să duci o sarcină, este pentru că Dumnezeu te-a înzestrat cu niște calități, pe care tu ți le arogi cu mândrie. Astfel de oameni se îmbracă cu multă mândrie și egoism și se bucură de niște daruri pe care și le arogă necontenit și cred că doar prin puterea lor au reușit, că doar prin strădania lor au învins, neînțelegând darul care stă în spatele lor.

Acești oameni își adună comori pentru ei înșiși, pe care le consumă cu nesaț. Nu se gândesc la ceilalți care sunt poate mai puțin dăruiți de Dumnezeu. Nu toți oamenii sunt la fel de inteligenți din naștere, la fel de perspicaci, la fel de rezistenți, la fel de dăruiți. Poate tu ești mai dăruit. Dumenzeu îți dă darul, ca să-i ajuți și pe ceilalți. Nu ți-l dă doar pentru tine. Nu agonisești doar pentru tine. Acesta este păcatul omului de astăzi care crede că tot ce are, are doar prin puterea sa și doar lui i se cuvine uzul darului. Așa face și bogatul din Evanghelie, care se întreabă: ce voi face cu bogățiile adunate? Unde le voi pune? Am să le strâng undeva și o să mă înfrupt doar eu din ele. Totul doar pentru mine voi păstra. Nu înțelege sărmanul că tot ce are este nu doar pentru el, ci și pentru ceilalți, care nu sunt la fel de dăruiți ca el. De aceea darurile sunt împărțite oamenilor după știința lui Dumnezeu astfel încât, fiecare cu darul său să fie de folos și celorlalți. Omul nu poate trăi izolat, deconectat de ceilalți. Natura de exemplu ne dă lecții. Dacă ne uităm la albine, la furnici, la copaci chiar, toți se ajută reciproc. Sunt studii care arată că dacă într-o pădure un copac este tăiat și rămâne acea cioată, ceilalți copaci din jur își trimit rădăcinile subterane și se conectează la rădăcinile copacului tăiat căruia îi donează sevă până ce din cioată va da un lăstar,

Parohia Vorovești 2

din care se va dezvolta un viitor arbore. Dar noi, ființe rațională, care avem inteligență și har de la Dumenzeu n-ar trebui să acționăm la fel și să fim solidari și în comunuine? Împărăția lui Dumnezeu este comuniune și har. Nu este izolaționism, individualism. Aici a greșit bogatul din Evanghelie, că s-a gândit doar la el și nu i-a păsat de ceilalți. Nu a greșit că și-a mărit hambarul. A făcut bine că l-a mărit. Ar fi fost păcat să se irosească recolta pe câmp. Însă greșeala lui este că s-a gândit doar la el și nu și-a pus problema că viața este scurtă și că moartea poate să ne ia oricând.

Într-adevăr nebunie este pentru omul care strânge doar pentru el, care se afundă în cele materiale și nu se gândește și la sufletul său care sărăcește precum un cerșetor. Trupul are de toate, iar sufletul nu are nimic. Trupul este o bună slugă, dar un rău stăpân. Dacă trupul stăpânește, adică poftele stăpânesc pe om, atunci sufletul se va pierde.

Dumnezeu vrea să ne îmbogățim în El, adică în cunoașterea Lui, în iubirea Lui, să ne umplem de El, „**pentru că Acelaşi este Domnul tuturor, Care îmbogăţeşte pe toţi cei ce-L cheamă pe El**” (Romani 10, 12). Bogăția nu este nici bună nici rea în sine. Folosirea ei în mod rău este ceva de nedorit. Sărăcia, la fel, nu este nici bună, nici rea în sine. Sărăcia uneori este rezultatul lenii, alteori este îngăduită de Dumnezeu pentru a-l smeri pe om sau pentru a-l aduce la El. Sărăcia nu te mântuiește automat. Nu trebuie acum ca toți să fim săraci ca să ne mântuim. Să păstrăm linia cumpătării, a echilibrului. Să fim echilibrați și în mâncare și în modul cum ne îmbrăcăm, și cum ne mobilăm casele, și cum ne petrecem timpul liber, să nu epatăm. Cumpătarea trebuie să fie o însușire de bază a creștinului. Surplusul îl putem oferi celor care au cu adevărat nevoie. Poți să ai lângă tine o văduvă săracă care nu-și poate plăti întreținerea, un bătrân neputincios și bolnav, o familie necăjită, un copil dotat dar care nu poate urma o școală mai bună și-l poți susține să o urmeze. Nu zic să dai celor leneși și pătimași care să-ți risipească darul, dar

Parohia Vorovești 2

sunt multe forme de a ajuta pe cei care chiar au nevoie de surplusul tău. Sunt oameni săraci și în nevoi care nu cer nimic, dar îi vezi și-i simți că au nevoie de ajutor.

Criteriul la judecata finală va fi milostenia, grija pentru ceilalți. Să fim foarte atenți la ce se uită Dumnezeu: „**Căci flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi M-aţi primit; Gol am fost şi M-aţi îmbrăcat; bolnav am fost şi M-aţi cercetat; în temniţă am fost şi aţi venit la Mine** ” (Matei 25, 35-36).

Să nu trăim precum bogatul, în bula noastră, în izolarea noastră și să credem că suntem în siguranță, căci vom da seama înaintea scaunului lui Dumnezeu. Pe cât putem să ajută, să facem milostenie, să dăruim din surplusul nostru, să mângâiem pe cei în suferință, să ne deschidem puțin către ceilalți. Cea mai mare bucurie omul o are atunci când dăruiește celuilalt. Chiar dacă nu ni se va răspunde cu mulțumire, cu recunoștință, totuși să dăm, căci Domnului dăm. Mai bine spus nouă ne dăm. Sfinții Părinți dăruiau tot ce aveau, nu păstrau nimic pentru ei și Dumnezeu le purta de grijă. Să nu ne mai temem că vor rămâne în lipsă. Are grijă Dumnezeu de fiecare în parte. Atât de grijului este Dumnezeu că dă și celui leneș ca să nu moară, cu gândul că poate într-o zi îi va veni mintea la cap și se va trezi.

Bogat este cel ce se încrede în Domnul. AMIN

Pr. Bogdan Vasile BARBACARU

Parohia Vorovești 2